

mende producent. Underprisen fremkommer ved fradrag i prisen på prima æg og fastsættes af ministeren efter indstilling af et af ham nedsat udvalg. Det er forbudt under nogen form at yde erstatning eller godtgørelse for de foretagne fradrag, og ministeren kan fastsætte de fornødne bestemmelser til kontrol med, at de foreskrevne fradrag foretages, herunder påbyde, at vedkommende producent eller forhandler ved sin underskrift bekræfter, at fradraget er foretaget.

7. Ministeren kan efter forhandling med producenternes og handelens organisationer foreskrive, under hvilke former afregning af æg skal finde sted, herunder at afregning til producenter — direkte eller gennem købmænd, brugsforeninger, ægsamlere, ægsalgskredse el. lign. — skal foretages på grundlag af den på pakkeriet stedfundne vejning og kvalitetssortering.“

§ 3.

I § 11, stk. 1, i fornævnte lov ændres „Foreningen af danske Ægeksporthører og Dansk Andels Ægexport samt“ til „Ægeksporthører og“.

§ 4.

1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. april 1952.
2. Landbrugsministeren bemyndiges til i lovtidende som lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. at optrykke lov nr. 119 af 22. marts 1947 med de af nærværende lov følgende ændringer.

Bemærkninger til lovforslaget

Den første lov om udførsel og indførsel af æg var af 1. april 1925. Loven tog alene sigte på forbedring af eksportæggenes kvalitet og sortering efter vægt samt på mærkning af importerede æg til forebyggelse af, at de udførtes som danske. Loven viste sig i praksis at medføre væsentlige forbedringer for eksportæggenes vedkommende, men kunne ifølge sagens natur ikke udøve nogen virkning med hensyn til æggenes kvalitet i den indenlandske handel.

Da loven under 31. marts 1928 blev fornyet under navn af lov om udførsel, indførsel og forhandling af æg, blev der indsat bestemmelse om, at æg til salg skulle være friske, med mindre de blev solgt under anden betegnelse, og landbrugsministeren blev bemyndiget til at forbyde udførsel af danske æg af sekunda kvalitet. Der blev straks gjort brug af nævnte bemyndigelse, idet man fandt det urigtigt fortsat at udføre æg af sekunda kvalitet, når andre kontrollerede danske landbrugsprodukter kun måtte udføres som prima. Samtidig regnede man med, at denne bestemmelse ville medføre en sænkning af prisen på sekunda æg på hjemmemarkedet, således at køberne ville se sig foranlediget eller nødsaget til at foretage passende fradrag i prisen for disse æg. Det viste sig

imidlertid, at konkurrencen i det store og hele hindrede gennemførelsen af fradrag, og når sådanne blev foretaget, var det kun overfor samlere, købmænd og brugsforeninger. Fradragene blev ikke ført ud til producenterne, og det var derfor stadig således, at de producenter, der leverede prima æg, kom til at betale for de dårlige producenter.

I de efterfølgende år gennemførte andre eksportlande indgående bestemmelser for og nøje kontrol med handelen med æg, hvorved de opnåede væsentlige forbedringer af kvaliteten af deres eksportæg. Det var klart, at man, hvis Danmarks stilling i den internationale æghandel skulle bevares, ikke kunne nøjes med bestemmelser af den art, der hidtil havde været gældende. Selv den bedste vilje fra eksportørernes side og den skarpeste kontrol kunne ikke sikre en prima eksportvare, når det til eksportørerne indgående materiale indeholdt så væsentlige mængder æg af forringet kvalitet, som tilfældet var. Man var derfor fra alle sider enige om, at man måtte sætte ind med et kvalitetsforbedrende arbejde allerede ved æggenes levering fra producenterne.

Et på initiativ af Danmarks Fjerkræavlerforening nedsat udvalg, der omfattede